

Vítr - Daněk, Wabi

1. Tehdy foukal chladný vítr, ostře chladivý a čistý,
česal zvadlé hlavy stromů, trhal kaštiny a listy,
já jsem seděl před tím domem, hlavu stejnou, jak ty stromy,
potom došlo taky na mě, a já rázem poznal, co mi ten den dal.

R: To vítr, můj vítr, co hvízdal a nad mou hlavou vál.

2. Stál jsem u zábradlí mostu, pod ním v hloubce voda pádí,
kolem zhromáždění rádcí, jeden radí, druhý svádí,
první - jistější je zůstat, druhý - krásnější je skočit,
potom zafoukal můj vítr, kamsi odvanul je, z očí mi je svál.

R:

3. Stála u zábradlí mostu, ještě váhá, ještě stojí,
i když potkám ten svůj vítr, možná časem neobstojím,
ale rozhodnu se brzy, abych cítil volnost letu,
snad pomůže mi vítr, možná, že se ve všem pletu, co já vím.

R: A vítr, můj vítr snad přijde a já s ním poletím ...